

Written by

Friday, 12 September 2008 20:37 -

பொது உண்மைகளை அலசும் போது, பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஓர் எச்சரிக்கையை மறை கொள்ளுவர். நாம் ஒரு பொருளாதார மனிதனை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டால், பிற புறச் சமூகங்களும் சரிசமமாக அமைந்திருக்கின்றன என்னும் கருத்து நிலையிலேயே - அப்படி ஒரு பொருளாதார மனிதனைக் கற்பனை செய்து கொள்கிறோம் என்றுதான் - அவர்கள் எச்சரிக்கை வரையறையுடன் தமது ஆய்வுகளையும், முடிவுகளையும் வெளியிடுவர். ஆனால், தொழிலாளர் தலைவர்கள், பொருளாதார வல்லுநர்கள் பயன்படுத்தும் பிற புறச் சமூகங்களின் சாதக நிலையை அறவே மறந்து விடுகின்றனர். அய்ரோப்பாவில் கூட, மார்க்ஸ் சொன்னது சரியாக இருந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை.

“ஜெர்மனியில் ஓர் ஏழை மற்றும் ஓடுக்கப்பட்ட மனிதன் இருக்கிறான். அதே போல் பிரான்சில் சூரண டப்ட்டு, அழிக்கப்பட்ட ஒரு கவினைஞன் இருக்கிறான். இரு நாட்டும் ஏழை மற்றும் ஓடுக்கப்பட்ட மனிதர்களும் - ஓர் இனம், ஒரு கொள்கை, ஒரு கடந்த காலம், ஒரு நிகழ் காலம், ஓர் எதிர்காலம் என்பதற்குச் சொந்தக் காரர்கள் தான்; அவர்கள் ஒன்று சேர் வேண்டும்” என்று மார்க்ஸ் காலத்தில் அறிகை வல விடப்பட்டது. ஆனால், உண்மையில் ஜெர்மனியில் உள்ள ஏழை - ஓடுக்கப்பட்ட மனிதனும், பிரான்சில் சூரண டப்ட்டு வாழ்வே சிதறந்து போன கவினைஞனும் இணைந்து நிற்கிறார்களா? நூறு ஆண்டுகள் கடந்த பிறகும் அவர்கள் ஒன்றுபடக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. கடந்த உலகப் போரில் கூட, அவர்கள் எதிரெதிர் அணியில் நின்று மரக்கதத்துடன் போரிட்டனர். இந்தியாவாக்கும் அது பொருந்தும். இந்தியாவிலும் அத்தகைய ஒற்றுமை ஏற்படவேயில்லை.

பணக்கார வர்க்கம், பாட்டாளி வர்க்கம் என்ற தனிவான பிரிவினை - இந்தியாவில் ஏற்படவே இல்லை. எல்லா தொழிலாளர்களும் ஒரே வர்க்கம் என்பது ஒரு லட்சியம். அது அடையப்பட வேண்டிய லட்சியமே ஒழிய, அதுவே இன்றைய உண்மையான சமூகம் என்று முடிவு செய்து கொள்வது தவறு. இந்நிலையில் தொழிலாளர் அணிகளை எப்படி திரட்ட முடியும்? தொழிலாளர்களிடையே எப்படி ஒற்றுமையைக் கொண்டு வர முடியும்? ஒரு பிரிவுத் தொழிலாளர்கள், இன்னொரு பிரிவுத் தொழிலாளர்களை நசுக்குவததை தடுப்பதன் மூலம் தான் - அவர்களிடையே ஒற்றுமையை உருவாக்க இயலும். ஓடுக்கப்பட்ட பிரிவுகள் அமைப்பு ரீதியாகத் திரள்வததை தடுப்பதன் மூலம் அது முடியாது. தங்களுக்கு இழக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் பிரிவினரதை தடுப்பதன் மூலம் அத்தகைய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த முடியாது.

Written by

Friday, 12 September 2008 20:37 -

இனம், மதம் ஆகிய பின்னணியில் பகைமை கொள்ளுவதற்கான அடிப்படையைக் காரணங்களாகக் கண்டறிந்து களைவதுதான் ஒற்றுமையைக் கொண்டு வருவதற்கான ஒரே வழி. ஒரு தொழிலாளி மற்ற தொழிலாளர்களுக்குத் தர விரும்பாத உரிமைகளை, அவன் மட்டும் பெற வேண்டும் என்பது தவறான சிந்தனை என்பது, அவனுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களிடையே ஒற்றுமையைக் கொண்டு வரச் சிறந்த வழி - தங்களுக்கிடையே சமீக வேறுபாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கும் போக்கு, தொழிலாளர் மத்தியில் ஒற்றுமையைச் சிதைத்து விடும் என்பதை அவர்களுக்குப் புரிய வைப்பதுதான். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், சமத்துவமின்மை என்னும் குணம் சத்தை அழித்துப் பார்ப்பனியத்தைத் தொழிலாளர் மத்தியிலிருந்து வரேரோடு களைந்தெறிய வேண்டும். இத்தகைய முயற்சியில் இறங்கிய தொழிலாளர் தலைவர்கள் யார்? முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஆவசேமாகப் பசுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால், பார்ப்பனியத்திற்கு எதிராக தொழிலாளர்களிடையே எவருமே பசுவதற்குத் தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் சாதிக் கும் மவனம் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

ஒரு வேளை தொழிலாளர் அமைப்பு மற்றும் ஒற்றுமை ஆகியவற்றுக்கும் - பார்ப்பனியத்துக்கும் தொடர்பே இல்லையென்று அவர்கள் நின்கைக் கிறார்களா? அல்லது தொழிலாளர்கள் சித்திக் கிடப்பதற்குப் பார்ப்பனியம் பெருமளவு காரணமாக இருக்கிறது என்பது, இன்னும் அவர்களுக்குத் தெரியவே இல்லையா? ஒருவேளை இந்த அப்பட்டமான சந்தர்ப்பவாதத்தால் தொழிலாளர் உணர்வுகளைப் புண்படுத்தி விடக் கூடாது; அப்போதுதான் நாம் தலமைப் பொறுப்பில் நீடிக்க முடியும் என்று நம்புகிறார்களா? இப்படித் தொழிலாளர் வர்க்கம் சிதறுண்டு கிடப்பதற்கு அடிப்படையைக் காரணம் பார்ப்பனியமே என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால், அந்தப் பார்ப்பனியப் போக்கு தொழிலாளர்களிடையே நிலவுவதையும் விளக்கியே ஆக வேண்டும். இந்தத் தொற்று நோயை அலட்சியம் செய்வதாலோ, அதைப் பற்றி மவனம் சாதிப்பதாலோ - அதை ஒழித்துவிட முடியாது. இந்தப் பார்ப்பனியப் போக்கைத் தடுக்கக் கண்டறிந்து, தோண்டித் துருவி ஆராய்ந்து அடியோடு கில்லி எறிய வேண்டும். அப்போதுதான் தொழிலாளர் ஒற்றுமை சாத்தியப்படும்.

Written by

Friday, 12 September 2008 20:37 -

---

(பாபாசாக்பே டாக்டர் அம்பதேகர் ஆங்கில நல் தொகுப்பு: 17(3), பக்கம்: 179)

நன்றி:தலித் மூரசு